

ה"ת 19/63492 - מדינת ישראל - יאל"כ להב 433 ורשות המסים נגד משה דבש, שושנה דבש

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 19-09-63492 מדינת ישראל נ' דבש
מ"י 19-04-30572 מדינת ישראל נ' דבש

לבפני: כבוד השופט גיא אבן
ההמekaשת: מדינת ישראל - יאל"כ להב 433 ורשות המסים
נגיד

המשיבים: 1. משה דבש
              2. שושנה דבש

בשם המekaש: רס"ר צחי טל, רס"ר Shiran Shmuelbich, חוקר ערן אלדובי
בשם המשיבים: עו"ד אורלי פריזלר

החלטה

1. לפני בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים - רכוש בשווי עבירות הלבנתה הון בגין עבירות שביעירן ניהול
וארגון הימורים, קשירת קשר לפועל, הלבנת הון וUBEIROT מס. בסיס - החלטה קודמת מיום 10.6.19 בעניינו של
המשיב 1 (להלן: ההחלטה הקודמת). אז (כהיום) לא הייתה מחלוקת בשאלת קיומו של חשד סביר ביחס למשיב,
וההחלטה התקבלה בשווי העבירות, שווי התפוסים ומידתיות - התנאים להשבת רכב תפוס. מאז התקיימו שני דינומים -
ביום 19.10.2 וביום 19.12.2, המekaשת הגישה חומרה וחווות דעת שמאית להערכת שווים של שני נכסים נדל"ן,
והמשיבים הגיעו מספר מסמכי בנך. כו"ם בסיס המחלוקת ביחס למשיב דומה, ואילו באשר למשיב הכספי תוקן גם
את שאלת החשד הסביר. אשר לשווי העבירות ולמידתיות התפיסה, המשיבים עתרו לבחון את חומרה החקירה תוך מתן
dagsh לזמן של חילוף, ולצורך בסיס חזק יותר של החשדות. אשר לשווי התפוסים, המשיבים הלינו נגד האופן בו הוערכו
נכסים הנדל"ן על ידי המekaשת, הערכה שהשתנתה באופן משמעותי לאחר שהmekasha חיכה להגיש חוות דעת שמאית.

2. לא ראייתי לפרט את הרקע. בהתמצית, המשיב ובנו חסודים כי הפעילו רשות הימורים בלתי חוקית, ואילו המשיבה
- רעיתה של המשיב, חשודה בסיו"ע לניהול הימורים, בdagsh על ביצוע עבירות הלבנתה הון תוך הסתרת רוחוי הימורים.

בהחלטה הקודמת קיבלתי את טענות המekaשת שהערכה את שווי העבירות בסך של 6.2 מיליון ₪. שווי
התפוסים הוערך אז על ידי המekaשת בשיעור של כ- 2 מיליון ₪, מתוכם חלקו של המשיב בשתי דירות מגוריים (אחד מהן
תפוסה רק במחציתה ובניכוי משכנתה) הוערך בשווי של 1.57 מיליון ₪ (להלן: הדירות). המשיב, מנגד, העיר את חלקו
בדירות בשווי של 4 מיליון ₪. אז קבעתי כי גם בהנחה המקלה ביותר עם המשיב, לפי הערכת השווי שהובאה מפיו, עדין
ישנו פער משמעותי של יותר ממילון ₪ בין שווי התפוסים לבין שווי העבירות המיחסות לו. כן קבעתי כי לפי שתי הגישות,
עיקרי שווי התפוסים מתמקד בדירות, על המורכבות שבמכירתן לצורכי חילוט, ככל שתהיה הצדקה לכך בתום ההליך,
ומצאתי להוותן תחת צו תפיסה. בנוסף, התרת הבדיקה למשיב (בתנאים המקובלים בפסקה) כל רכב שהצדדים היו
חלוקים לעניין התנאים להשבתו.

עמוד 1

3. זה המקום לציין כי בתום הדיון מיום 2.10.19 הוריתי להחזיר למabit סכום של 25,000 ₪ מתוך הכספי שנטפסו בחשבונו, זאת על רקע התמכשות ההליך והתנהלות המבוקשת שהצריכה דחיהה של הדיון בשל אי הייערכות מספקת. לבקשת המבוקשת עיכרתי את ביצוע החלטה על מנת לאפשר הגשת ערער (לא הוגש).

4. אני מקבל את טענת המשיבים לפיה בשלב זה של ההליך מצופה מהמבקשת להציב על התפתחותם של החשדות, בדגש על חיזוק ראייתו של עדויות המהמרים במסמכים נוספים, זאת נוכח סוג התשתיית הראייתית ועוצמתה. דא ערך, בסיס החשד נותר כשהיה, ועיקר שווי העברות מבוסס גם כוון על הודעות מההמרים, ורק בחלוקת נתמך במסמכים אחרים. לעניין זה, כמובן, השלכה ישירה על האיזונים שעלי' לעשות בבחינת הצורך בהמשך תפיסת הרכוש.

5. לבקשתו הגישה המבוקשת חומרן קירה גולמיים שחילקם טרם הוצגו בפניי, אשר לשאלת קיומו של חישד סביר כנגד המשיב, מצאתו כי המבוקשת עמדה בנטל. די אם אפנה לאופן ניהול חשבונם הבנק של המשיב, לכיספים שהופקדו בו (במהחות ובעזזון) - לכואורה חלקם כספי עבריה, ולהשוואה שערכה המבוקשת בין הכנסות והוצאות לגיטימות תוך בחינת גרסאותיהם של המשיבים בחקירה, לבון יתרות הזכות בחשבונותיהם.

בחינה מדוקדקת של הודיעות המהמרים שטומנו 14, 17, 31 (בנספח ב' לדוח שסמן גא/3 ביום 21.5.19), אשר מבססים את חילוק הארי של העברות (בשיעור של כ- 5.2 מיליון ₪ מתוך כלל העברות בשווי של כ- 6.2 מיליון ₪), מגלה כי המבוקשת הערכה ביותר את שווי העברות. כך - לעניין מהמר מס' 14 (הodata מיום 14.4.19), המבוקשת התבבסה על מחזור הימורים המפורט בשורות 275-271 (ולכאורה בחרה את השוו הנמור יותר - 1.5 מיליון ₪). דא ערך, בשורות 113-115 טען מהמר 14 למחזר הימורים בהיקף של 600,000 ₪. בהיעדר בסיס ראייתי לחיזוק ההodata, לבטח אין הצדקה לקבוע שווי העולה על הערכה זו. מהמר מס' 17 (הodata מיום 15.4.19) - המבוקשת הערכה מחזר בהיקף של 1,680,000 ₪ על בסיס האמור בשורות 33-41 להodata. מנגד, בשורות 152-154 להodata מדובר על הימורים בהיקף של 600-600 אלף ₪, ושוב, בהיעדר התפתחות או חיזוקים להodata, אין הצדקה לקבוע שווי העולה על סך של 600,000 ₪. מהמר מס' 31 (הodata מיום 17.4.19 ומזכר בדבר עימות מאותו היום בין המהמר והמשיב) - המבוקשת הערכה מחזר הימורים בשיעור של 2 מיליון ₪, לכואורה באופן המתישב עם האמור בהodata. דא ערך, גם כאן אין הצדקה ראייתית לחיזוק תוכןodata.

6. הפחתת השוו הישירה של העברות כתוצאה מהודיעותיהם של המהרים מס' 14 ומס' 17, מעמידה את שווי העברות הכלול על סך של 4.3 מיליון ₪. דא ערך, העובדה שהמבקשת לא הצליחה, בפרק הזמן הארוך שחלף מאז ההחלטה הקודמת, לבסס את חילוק הארי של החשדות במסמכים, מביאה אותנו למסקנה שקיים סיכון נמור לחלטת בתום ההליך רכוש בשווי העולה על מחצית משווי העברות (כפי שמצאתו להעירן לעיל). משמעות הדבר: אין הצדקה להמשיך ולהחזיק רכוש בר חילוט בשווי העולה על 2.15 מיליון ₪. לאופן בו על בית המשפט להעיר את סיכון ה啻ילות ראו ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאבות בע"מ נ' מדינת ישראל (11.8.19).

7. שווי הנקדים התפוסים: המשיבים הילינו, ובודיעבד בצדוק, על האופן בו הערכה המבוקשת את שוויין של הדיירות. רק לאחר שחייבתי את המבוקשת להגיש חוות דעת שמאית, ועדכנה הערכת השוו של הדיירות (יחד) ככלפי מעלה בשיעור

של 1,650,000 ₪, והועמדה על סך של 3,084,000 ₪, קרי, יותר מהכפילה את עצמה. אמן, בהחלטה הקודמת אשר ניתנה כחדשים בלבד לאחר הפיקת ההחלטה לגלויה עדין לא חיבה המבוקשת בהגשת חוות'ד שמאו', אך כאשר מתגלה פער כה משמעותי בין הערכת השווי המקדמת לבין חוות הדעת המעודכנת, ברוי כי על המבוקשת להפיק לקחים תוך בדיקת הכלים המשמשים אותה להערכת שווים של נכסים מקרוקען.

אדגיש: ההחלטה ניתנת ביחס לתפוסים שלפני בלבד, ואני מביע עמדה באשר לאופן בו מעריכה המבוקשת בריגל את שווים של נכסים תפוסים. קר, לא מצאתי לחיב את המבוקשת בהמצאה גורפת של חוות דעת שמאו' בכל חוותה. מנגד, הפערים שהתגלו בהליך זה בין הערכת השווי המקורי של הדיירות, לבין הערכת השווי המעודכנת, צריכים להביא את המבוקשת לחשיבה מחודשת ולבחינה יסודית של דרכי הערכת השווי. על רקע מחלוקת בין הצדדים אוסיף כי בכל מקרה חובה על המבוקשת להמציא לחסודים פירוט מסודר של רשיימת התפוסים בצירוף הערכת שווי תוך ذكر הכלים ששימשו את המדינה בהערכת השווי - לא מדובר בנסיבות חסויים.

8. חלק הארי של רכוש התפוס - הדיירות, עולה באופן ניכר על שווי התפוסים שמצודק לכואורה להחזיק, על רקע הערכה בדבר סיכון ה啻ולות. כמו כן, המדינה תפסה כספים בשיעור כ- 396,000 ₪ ושתי מכניות תפוסות ברישום, שכגד אחת מהן הופקד ערבות בסך של 40,200 ₪. חלק מהכספיים נתפס בכספת (135,000 ₪), חלק בביתו של המшиб (6,860 ₪), ורובם נתפסו בשני חשבונות בנק (האחד ע"ש המшиб והאחר ע"ש המשיבה).

בהתנתק הערכתי בדבר אפשרות ה啻ולות בתום ההליך, בשילוב עם סוג התפוסים והקווי בימוש דיורות מגוריים, כמו גם עם היעדר הסבר ראוי לכיספים שהוחזקו בכיספת, מצאתי בשלב זה להוראות על המשך תפיסת הדיירות והכספיים שננטפו בכיספת, ולהוראות על שחרור שאר רכוש התפוס (כלី רכב והערביות שניתנו להשבתם, חשבונות בנק על תכולתם - לרבות יתרות שהופקדו בחשבון המבוקשת, כסף שננטפס בבית). אני עր לכך ששווי התפיסה בהתאם להחלטה דן עולה משמעותית על הערכתי בדבר סיכון ה啻ולות. קר, יכולתי להוראות על שחרור אחת הדיירות ולהוותיר את כל הכספיים תחת צו תפיסה באופן שהוא מקרוב יותר את שווי התפוסים להערכת סיכון ה啻ולות (ודומני שהמבוקשת הייתה מבכרת אפשרות זו), אך אני סבור שעלה מנת להפחית במידה הולמת את עצמת הפגיעה במסיבים ראוי לעת עתה להחזיר להם את מרבית הכספיים, ובצד זאת להוותיר למבוקשת יכולת חילוט של הכספיים הבלתי מוסברים (כראו') שננטפו בכיספת. אbehair כי החלטה זו - כוחה יפה לעת הנוכחית. ככל שادرש פעמי נספה לבקשתה להארכת תקופת התפיסה, יתכן כי התוצאה תשתנה במובן של צמצום נוספת של היקף התפיסה.

על רקע התמשות ההליך אני מורה כי רכוש התפוס (לאחר ההשבה) ומוצגים כולם יוחזקו בידי המבוקשת במשך 150 ימים נוספים מתן ההחלטה.

על מנת לאפשר הגשת ערער ללא שינוי סטטוס, אני מורה על עיכוב השבת התפוסים עד יום 7.1.20 בעהה

.12:00

ניתנה היום, ג' בטבת תש"פ, 31 דצמבר 2019, בהיעדר הצדדים ותישלח אליהם.

עמוד 3

חומרה החקירה יוחזרו לנצחי המבקרים בזיכרונות בית המשפט.